

Thơ ng hèn

Tác Giả: Nguyễn Thị Duyên

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 20:58

Hàn đi dọc theo bờ sông hoang mang, bắt đầu nh. Trôi xa m thì nh s p có m a. Mây đen v n vũ. Thơ nh thơ ng, m t tia chớp l i b ng lên t n phía chân trời và màn đêm b xé rách b i m t l n chói sáng...

Rất lâu sau m t dây tơ ng s m m i m i t xa xôi v ng đ n nghe r t tr m mà h n nh có c m giác đ y là tơ ng rên si t c a b u tr i. Dòng sông cũng đen s m. Nu c bu t l nh d i chân. M c! H n c đi c nh h n đang đi v n i có tơ ng s m tr m đ c phát ra. Trong đêm t i, bóng h n nh tan vào màn đêm ch khi nào m t l n chớp b ng lên ng i ta m i th y cái bóng dáng xiêu v o c a h n v t v ng đi nh m t bong ma trong màn đêm đ c quánh.

L i m t tia chớp n a b ng lên. L i m t dây nh ng tơ ng tr m đ c v ng đ n tai h n. Nh ng l n này, trong đ y tơ ng tr m đ c y h n nghe nh có tơ ng n c n c a đ a con gái mình.

- B ! Sao l i nh th này?

- Cái gì?

H n đã h i l i đ y ng c nhiên khi nhìn th y nh ng gi t nu c m t trên má đ a con yêu. Con gái h n không tr l i mà đ y chỉ c laptop ra tr c m t h n. H n nhìn vào và m t h n hoa lên. Tr i i! Trên m ng đ đ y nh ng l i ch i b i bài vi t mà h n v a đ đ báo.

H n làm đ đài truy n hình c a t nh. Tu n tru c t ng biên t p g i h n lên phòng giao nhi m v :

- C u xu ng d i huy n An Th y ch đ án xây khu công nghi p c a t nh n m tình hình đ vi t m t bài nói rõ v ch tr ng đ đ n c a thành ph trong vi c xây đ ng khu công nghi p. C u làm sao ph i nêu b t đ c ích l i c a đ án đ i v i dân c đ a ph ng và phê phán nh ng ng i ch ng l i đ án này c a t nh.

Th là đã rõ! Ch đ u c ca ng i! Mà n u ch ca ng i thì xu ng th c t làm gì cho m t. H n đã đ nh không đi. Ng i nhà, m t bu i t i h n có th vi t đ u c hai bài nh đ nh h ng c a t ng biên t p nh ng m t ng i đã r tai h n:

- Đ ng c! Đi th c t v a đ c tơ ng là sâu sát, v a có công tác phí l i v a đ u c đ a ph ng đón tiếp, ăn u ng phê ph n có khi còn đ u c chiêu đãi món “H ng đ ng gió n i” n a. V l i còn có cái phong bì. D i y h đang mu n gi i phóng m t b ng cho nhanh đ còn c u véo l y m t vài mi ng đ t đ y.

Th là h n vác gi y gi i thi u c a nhà đài đi xu ng An Th y và đ y, h n đ u c bi t c nh ng

đi u mà không m t báo cáo nào nói cho h n bi t.

Nh ng bi t làm sao!

H n không ph i là lo i ng i vô c m. Đêm đóng c a phòng ng i vi t, h n ng i ngâ ng i hàng ti ng đ ng h tr c bàn phím. M t h n nh th y l i nh ng dòng nu c m t lăn dài trên đôi má nhăn nheo vì n ng, vì gió vì th i gian c a nh ng bà c mà cái l ng đã còng g p xu ng b i gánh n ng cu c đ i. Tai h n nh còn vang lên nh ng l i ph n u t c a đám trai làng.

- Ba bát ph cho m t mét vuông đ t! Th b ng ăn c p c a ng i ta còn gì.

- Tr i i! M t trăm hai m i tri u ti n đ n bù cho năm mi ng ăn. Không bi t là ăn đ c bao lâu đây?

Ng i chán tru c bàn phím , không vi t đ c dòng nào h n khép c a phòng vi t đi ra ngoài phòng khách đ nh pha m t m trà u ng cho th thái tâm h n thì g p v cũng đang ng i th i phòng khách t lúc nào. Th y h n, v h n ng n ng m t lúc r i m i b o.

- Anh này! Năm nay con Hoa thi đ i h c, em đ nh cho nó luy n thi môn toán c a ông Hùng.

Anh th y th nào?

Ông Hùng là m t th y giáo luy n thi n i ti ng. i cái t nh nh bé này h u nh con cái nhà nào thi đ i h c đ u g i đ n cho th y luy n thi.

- Bao nhiêu ti n m t bu i h em?

H n h i v :

- M t trăm năm m i ngàn m t bu i.

H n th dài đ n th t m t cái:

- Th em đ nh cho con Hoa h c tu n m y bu i?

- M t tu n ph i ba bu i anh . S p thi r i còn gì.

Nghĩa là b n trăm năm m i nghìn m t tu n. M t tháng m t g n hai tri u. H n nh m nhanh trong đ u. Đ y ch là riêng ti n h c thêm. Tai h n l i vang lên ti ng than th c a ng i cha già An Th y. “M t trăm hai m i tri u ti n đ n bù! Không bi t ăn đ c bao lâu đây h tr i?”.

H n móc túi l y ra cái phong bì mà tay chánh vẫn phòng huy n y An Th y dú vào túi h n lúc h n ra v đ a cho v :

- Thôi! Em c g ng b t ăn b t tiêu đi v y ch bi t làm sao.

V h n nhanh nh n m cái phong bì. Năm tri u!

H n nhìn th y cái ánh m t sáng r c c a v khi nhìn nh ng t ti n năm trăm nghìn m i tinh trên tay. i cái thành ph nh này, v i cái ch c danh phóng viên đài t nh nh h n năm tri u là l n l m. L ng h n m t tháng ch đ c có ba tri u đ ng và h n cũng không hi u làm sao và b ng cách nào gia đình h n v n t n t i đ c cho đ n t n bây gi . “Không bi t ăn đ c m y tháng đây?” Cái l i than th ai oán c a ng i cha An Th y l i vang lên và h n t c l i. Tr i ch ng đ cho ai ch t, th nào h cũng tìm ra đ c l i thoát cho mình. Cũng nh h n thôi, l ng hai v ch ng h n đ c có sáu tri u mà chi tiêu h t đ n m i tri u m t tháng mà h n có ch t đâu. H n t an i mình và th là h n vi t.

Bài vi t đ c phát sóng ngay l p t c. Không nh ng th còn đ c đ ng trên t báo c a t nh và bây gi ...

Nhìn dòng n c m t lăn dài trên má con gái, h n hi u ngay là ph i tìm cách gi i thích cho con gái hi u. H n gi b ng ngác:

- B có vi t gì sai đâu!

- Sao không sai! – Con gái h n t c gi n. – Sao b ch vi t nh ng cái t đ p do đ án mang l i mà không vi t cái “Ba bát ph m t mét vuông đ t”? Sao b không h i xem ng i b m t đ t s s ng sao đây khi đ t b thu h i? Mà có ch c cái đ án y s mang đ n nh ng đ i u t đ p nh b nói hay không?

Thơ ng hèn

Tác Giả: Nguyán Thá Duyên

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 20:58

- Sao không chäc! – Hän häp täp näi. – Bä bäo đäm väi con räng khi khu công nghiäp mä ra An Thäy sä trä thành näi giäu cä chä không nghäo xäc nhä bäy giä. Sä cä hàng nghìn hä cä läi tä đä án này.

- Thä còn nhäng ngä i bä thu häi đät thì sao?

Hän nhún vai:

- Bät làm sao đäc cä! Vì läi ích cäa mät sä đäng thì mät nhóm nhä nào đó đành phäi hi sinh thôi.

- Bä nói thä mà cũng nghe đäc cä! – Con gái hän phän nä. –Bäy giä đäu cä phäi là thäi chiän đä cä thä đòi häi mät ngä i phäi hi sinh vì sä säng còn cäa mät ngä i! Näu cä nhä bä nói thì hàng nghìn, hàng vän ngä i, cä tänh, cä huyän đäc häng läi tä đä án thì phäi đòi häi nhäng ngä i đäc läi chia sä cho nhäng ngä i bä mät đät mäi đäng chä. Làm sao cä cái chuyän mät sä län ngä i làm giäu trên näi khä cäa mät nhóm ngä i đäc. Näu nhà ta mà bä thu häi väi giá ba bát phä mät mét vuông thì bä nghĩ sao?

Nghe con häi, hän cäng häng. Sä thät giän đä và trän träi đä bä gäy mäi tä hoa mäi mà hän đä dùng trong bài viät. ! Näu nhà mình bä thu häi väi giá äy thì sao nhä? Hän länh cä ngä i không dám nghĩ tiäp näa.

*

**

Hôm sau, hän xách xe phóng đän cä quan. Ngä i rä tai hän mäy hôm truäc chän ngay hän läi näi cäng thì thäm häi:

- Hôm nä xuäng An Thäy, ông đäc phong bì mäy triäu?

Hän không trä läi vào câu ngä i äy häi mà läi đi häi läi:

- Thä ông đã đäc bài tôi viät chäa? Ông thäy thä nào?

- À... à... à... Hay! Läp luän säc bän läm

Nhìn cái bä đäng lúng túng cäa ông bän đäng nghiäp hän biät ngay thäng cha này chäa đäc.

Thä mà tiäng “Hay” hän thät ra cä nhä không. “Đúng là phóng viên! Mät lä nói läo” Hän väa chäi thäm ông bän và väa chäi chính mình.

Buäi träa, hän sang ngä i bên quán nuäc bên kia đäng xä cäa đài phát thanh và truyän hình tänh. Hän gäi mät chén trà nóng, rút bao thuäc chäm mät điäu thuäc nhän nha nhäp täng ngä m Nuäc chè đäc sänh.

- Mä bän bäi bút.

Có tiäng chäi đäy bäc bäi ä xä bên, hän ngä ng đäu nhìn lên. Mät ngä i đàn ông đang gäp tä báo cäa tänh läi ném toät xuäng đäi đät ngä i bán hàng cäi.

- Ai bäo ông đi đäc nhäng loäi báo lá cäi äy làm gì räi läi ngä i chäi bäi lung tung.

Hình nhä chäa hät täc, ông khách quay sang chä quán cäi läi:

- Thä không đäc thì ông mua nó làm gì?

Ngä i chä quán läi cäi:

- Tôi điên à mà mua báo! Toàn nói läo. Đây là tôi xin vä đä nhóm bäp. Mà cũng tiän thät đäy.

Mät tä báo có thä nhóm đäc mät viên than täng. Mà báo viät gì mà ông chäi toäng lên thä?

- Thì läi chuyän ä An thäy chä còn chuyän gì näa. – Nghe hai tiäng An Thäy, hän giät thät mình kéo väi cái mũ läi trai xuäng tän trán, đäu cúi thäp xuäng nghiäng tai läng nghe. - Mä nó chä cái gì cũng tät, cũng đäng. Tänh còn bao nhiêu vùng đät hoang, đät bäc màu sao không cäm khu công nghiäp ä đäy mà läi läy đät thäng đäng điän năm ba vä läa näm ngay sát đäng tänh lä mà làm khu công nghiäp?

Mät ông khách uäng nuäc bên cänh vä vai ngä i väa nói cäi häi.

- Näu ông làm chä täch tänh thì liäu ông có cäm khu công nghiäp ä đät Hoài Sän không?

Ngä i väa chäi vä đäi đän đät mät cái.

- Đäng! Sao không cäm khu công nghiäp ä đäy, väa xa thänh phä läi vän gän ngay đäng tä nhä lä. Chä làm thäm cô năm cây sä đäng là thông ra tä nhä ngay. Mà đät ä đäy xin không ngä i ta cũng cho đäc vài trăm mét. Toàn đä i träc.

- Đäy! Đäy! Vän đä chính là näm trong cái câu "Väa xa thänh phä" cäa ông đäy. Trong mät trăm năm mäi hecta thä nào chúng nó cũng xä o năm ba häc ta chia nhau đä sau này bán. Mà ä Hoài Sän xin cũng đäc năm bäy chäc mét vuông. Väy näu là chä täch tänh ông đät khu công nghiäp ä đäu?

Ngä i khách uäng nuäc häi läi mät län näa. Không mät ai trä läi ông ta. Hän thäm phäc con mät tinh täng cäa ngä i väa nói. Đäng là thông tän xã väa häe luôn luôn có nhäng nhà binh luän xuät säc. Cũng lä và cũng thät là đäc đäo! Hän thäm nghĩ. Không ä đäu trên thä giäi này có mät nän văn hóa väa häe nhä ä Viät Nam. ä đäy, ngä i ta chäng tin vào bät cä mät đäu u gì mà giäi truyän thông khäng lä cäa nhà nuäc, đäc đäo täo mät cách bài bän, nói và viät. Hä chä tin vào nhäng läp luän đäy säc thuyät phäc cäa nhäng nhà phân tích vô danh. Nhäng ngä i chäng hä đäc đäo qua bät cä mät truäng läp nào nhäng bù läi hä läi có đäc mät cái tâm ngä i sáng và cái thäm träm, häm hänh cäa träng Quänh.

- Thä sao không mät thäng phóng viên nào viät vä nhäng đäu vô lý äy nhä?

Mät ngä i thäc mäc häi.

- Täi sao näa! Läi là täi cái phong bì!

Mät hän cúi thäp thêm chút näa.

- Mä kiäp! Ba bát phä cho mät mét vuông đät mà cäm thäy thäng bäi bút này nói đän mät dòng. Tôi chä cäu mong cho nhà thäng viät bài này cũng bä thu häi đä xem xem nó viät nhä thä nào. Ngä i väa väng täc nói, còn ngä i đän ông väa phân tích sä viäc thì träm ngäm mät lúc räi mäi tä tä cät läi.

- Tôi nghĩ räng träi luôn có mät. Nhäng kä cä vũ cho cái xäu truäc sau gì cũng bä quä báo. Hän không dám ngä i läi näa väi vàng đäng đäy đä ra.

*
* *

Không biät ngä i đän ông trong quán näc chè có phäi là nhà chiêm tinh không mà läi nói cäa ông ta đã thành sä thät. Mäi ngày sau khi bài báo đäng, con gái hän đät ngät tuyên bä bä häc

- Con không thä chäu đäng đäc sä khinh bä cäa các bän bè.!

Con gái hän nói trong näc mät

Và thä là đäm nay hän đi lang thang.

Träi bät đäu läc räc mäa. Gió länh näi lên tä phía. Mät tia chäp bäng lên trong đäm đän khiän cho hän nhìn thäy xa xa, giäa bãi sông väng läng và träng träi có mät cái miäu hoang. Hän väi vä räo buäc đä vä phía äy.

Giä mäi lúc mät mänh. Gió hú dài thäc täng đät vào nhäng bãi mía täi tät khiän đäm lá mía cä vào nhau rän rät nghe säc và nhän nhä muän nä bäm nát đät träi. Mäa bät đäu xäi xä trút xuäng. Hän buäc vào trong ngôi miäu hoang và täa läng vào bä täng ngäng ngä i nhìn ra dòng sông. Mäa! Giä! Và màn đäm đäc quänh bao bäc läy hän.

Đät nhiên, mät län sét sáng läa đäng trúng vào gäc đä ngay đäu miäu. Mät tiäng nä đänh tai và mät làn sóng vô hình, nóng räc thäc vào ngäc hän. Theo bän näng, hän cúi ngä i xuäng và đä i cái ánh sáng xanh đän chói mät hän chät nhän ra còn mät ngä i näa đäng quä trong ngôi miäu hoang.

Cây đä bä bäa làm đôi nhäng cành cäa nó bäc cháy. Dä i cái ánh läa leo loét nhä ma träi trong mäa khiän cho hän näi gai ngä i. Cái bóng ngä i đäng quä trong miäu hoang kia vän quä im bät đäng. Hình nhä tiäng sét đäy đät, cái län sáng rän ngä i và tiäng nä lép lép cäa thân cây

n t v vì s c nóng c a tia sét không h tác đ ng gì đ n ng i đang qu kia. Hay đ y là m t ng i ch t? H n l p b p móc v i chi c b t l a trong túi áo, b t lên. H n s ng ng i!
Tru c m t ng i đang qu , m t ng a lên nhìn đăm đăm vào pho t ng Ph t là m t m t mâm hoa qu . M t l hoa c m nh ng bông cúc tr ng mu t. M t bát h ng đã cháy h t ch còn l i nh ng cái chân h ng tr tr i. M y cây n n th p đ , b t t có l là do gió. H n châm l a vào cây n n. Căn mi u hoang sáng b ng lên trong ánh sáng vàng úa thê l ng. Lúc này h n m i nh n ra phía tru c mâm hoa qu là t m m nh c a m t cô gái còn r t tr ch ng m i lăm m i sáu gì đó. H n quay sang nhìn ng i đang qu . H n ng ng . Hình nh h n đã g p ng i này đ đầu nh ng lúc này thì h n ch u không th nh ra. H n l ng l ng i xu ng bên c nh ông già đang qu nh nhàng h i.

- Sao bác l i qu đ đây?

Ông lão tóc đã b c tr ng tr l i h n gi ng tr m và đ c. Tr m vì n i đau! Đ c vì cu c đ i.

- Cháu gái tôi t t n i đây

Hai t “t t” làm cho h n thoáng rùng mình! Bây gi thì h n đã nh n ra. Ông già này chính là chánh án c a toàn án t nh đã ngh h u.

H n bi t ông ta cách đây đã ngót ch c năm. H i y h n v a m i ra tr ng. Là m t phóng viên tr đ y nhi t huy t, h n nh ng t ng h n có th dùng ngòi bút c a mình đ giành l y công lý cho cu c đ i. T nh h n h i y có m t v án làm c nu c quan tâm. Đ y là m t v án m i dân có dính líu đ n nh ng quan ch c c p cao c a t nh mà chính ông già đang qu đ đây ng i gh chánh án. Trong v án y, h n đã mang máy nh, len qua đám đông ph n n đang t t p tr c c a tòa án vì b c nh sát ngăn không cho vào đ phiên tòa.

- Anh kia! Đi đâu?

Tay c nh sát quát h i h n. H n đ ng th ng, đàng hoàng móc th nhà báo đ a cho tay c nh sát.

- Tôi là phóng viên đài truy n hình T nh.

- Thì sao?

Tay c nh sát h i l i m t t nh khô.

- Tôi đ n đ đ a tin v v án.

M t n c i nh t đ y khinh b hi n trên môi tay c nh sát.

- Có đ u c phân công đi l y tin không? Gi y gi i thi u đâu?

Làm gì có ai phân công cho h n. H n đ n đây là vì nhi t huy t và s ngâ y th c a tu i tr . H n gân c lý s .

- Pháp lu t cho phép chúng tôi tác nghi p mà không m t ai có quy n ngăn c n.

- Này thì pháp lu t này! Này thì pháp lu t này!

Sau m i ti ng “Này” là m t nhát dùi cui qu t ngang ng c khi n h n ngã dúi d i. Tay c nh sát hùng h ch th ng vào m t mình.

- đ đây b m ày là pháp lu t rõ ch a!

Đ n t i, khi nghe b n tin th i s h n m i bi t cô bé m i sáu tu i mà đ lu n luôn cho là n n nhân đã b khép vào t i “Môi gi i m i dân” và b k t án năm năm tù còn m y v quan ch c đ u t nh thì đ u c k t lu n: “Không đ ch ng c đ bu c t i”. B ng tr c giác nh y bén nhà báo c a mình, h n bi t có đ i u gì đó m ám đ đây nên ng i ta m i ngăn không cho m i ng i đ n đ phiên tòa. Th i gian c th trôi đi và s vi c đã chìm vào quên lãng. Th mà hôm nay h n l i g p ông chánh án y đ đây.

H n ng i xu ng bên c nh ông lão, kh n m l y bàn tay nhăn nheo c a c a ông ta ý chia s .

- Làm sao mà cháu nó l i đ i đ t v y?

H n kh th dài h i nh . Ng i ông lão b ng rung lên. Hóa ra trong cái t t cùng c a đau kh ,

con ngái luôn luôn có nhu cäu đäng c chia sä. Mät ánh mät đäng cä m, mät cái ô m thân thiät, nhäng thä đó täng nhä chäng làm đäng c gì cä nhäng nó läi làm väi đi nhäng day đät đäng gào thét trong lòng.

- Nó bä cäng hiäp và đó là läi cäa tôi.
- Kä nào đã cäng hiäp nó? Mà sao läi là läi cäa ông?
- Täi vì chính tôi đã cäng hiäp nó!

Hän näi gai, buông väi tay ông lão, häi đäch ngäi ra mät chút. Ông lão nhìn hän väi con mät mä đäc, vô hän. Hình nhä cái nhu cäu đäng c san sä đã cuän ông lão väi väi quá khä.

- Anh không biät tôi đâu. Cách đây ba năm tôi là chánh án cäa tòa án tänh này. – Ông lão không hä nhìn hän. Ông ta vän quä, ngäa mät nhìn lên pho täng phät bä bä hoang đã lâu ngày. Nhäng läp sän phä đã bong tróc gän hät đäng c chiäu sáng bäi ngän nän vàng quäch, nhäng bäc täng đä nát, run räy mäi khi có mät cän gió thäi qua trong ánh sáng mä o cäa ngän nän. Gió hú lên nhäng tiäng hú dài räng rän. Tiäng cành cây räng räc gãy, mùi khét cäa nhäng cành cây bä sét đánh, Tät cä täo nên mät quang cänh hoang tàn, räng rän, thä läng làm cho hän có cäm giác nhä đây là mät vä án näi đäa phä mà ngäi bä xä án là hai ngäi. Hän và ông lão.

- Häi äy, tôi xuäng kiäm tra tòa án cäa mät huyän vùng sâu vùng xa cäa tänh bä cáo buäc ăn häi lä và chäy án.

Xuäng đäi huyän, theo đúng quy trình công tác, tôi vào làm viäc văn phòng huyän äy. Khi nghe tôi nói vä nhäng cáo buäc có liên quan đän tòa án cäa huyän thì tay bí thä huyän äy gät đi ngay.

- Làm gì có chuyän äy. Đäng chí Thäng chánh án là mät cán bä năng nä đóng góp rät län vào viäc nä đänh tình hình an ninh cäa huyän.— Tay bí thä huyän äy rút cho tôi mät chén nuäc räi nói tiäp.— Anh Toàn thäng nào chäng vä huyän này mät vài län näu có vän đänh anh nói thì chäng cän phäi anh đän tän đây đä kiäm tra. Anh Toàn sä cuäc mät tay Thäng lên ngay. Toàn là chä täch tänh. Hình nhä trong câu chuyän tay bí thä huyän äy muän ngäm cänh cáo tôi “Đäng đäng đän tä kiän läa”.

- Mà anh cũng biät đäy. – tay bí thä huyän äy nói tiäp. – Cán bä nào năng nä mät chút là y nhä bä mäi ngäi ghét. Thä là kiän cáo lung tung cä lên. Chúng ta phäi biät rõ đäu đó đä bäo vä cán bä cäa mình

Täi hôm đó, huyän äy bä trí cho tôi nghä đäm täi mät khách sän nhä o trung tâm huyän lä. Tám giä täi, ngäi buän, tôi lang thang ra phä huyän đän hän chín giä vä khách sän, tôi đã thäy tay Thäng chánh án tòa án huyän đang đäi tôi o trong phòng. Cùng đi väi hän còn có mät cô gái rät trä chäng mäi sáu mäi bäy tuäi gì đó. Thäy tôi vä, tên Thäng vän vä.

- Anh xuäng khi nào väy? Sao anh không báo cho chúng em mät tiäng.
- Mình mäi xuäng ban chiäu, còn phäi vào văn phòng huyän äy làm viäc nên chäa xuäng chä các cäu đäng c. Mình đänh sáng mai sä vào chä các cäu.

Vì có ngäi lä nên chúng tôi không đä đäng gì đän chuyän công tác chä nói vài câu chuyän xã giao. Đäng c mät lúc thì tay Thäng đäng đäy tä biät ra vä. Lúc đäng lên hän mäi bäo.

- Huyän vùng sâu vùng xa này buän läm đäm nay đä cho cô bé này o läi cho anh có ngäi nói chuyän.

Nói räi hän đông thäng. Thäc ra chuyän gái mú khi đi công tác thì tôi cũng chäng lä gì. Cán bä thäi nay tôi dám chä mät trăm thäng thì mät trăm linh mät thäng chäi gái. Chä có đäu tôi không bao giä nghĩ là o chän vùng sâu vùng xa nhä huyän này mà cũng có gái mäi däm.

Tôi quay läi phòng, thäy cô gái ngäi nép vào mät góc phòng, cúi mät có vä sä häi. Nhìn cái

dáng đi u y tôi bi t ngay cô gái này không ph i lo i bán dâm chuyên nghi p. Tôi đóng c a phòng l i và ti n l i phía cô bé. Cô bé s hã i co rúm ng i l i. Tôi ng c nhiên th t s .

- Đây là l n đ u tiên à? Cô bé?

Con bé l p b p.

- Vâ...â...ng. Ch...á...u l...à h...c si...nh

Tôi gi t mình ho ng s . N m l y tay con bé tôi h i d n d p.

- Cháu là h c sinh l p m y? Năm nay cháu bao nhiêu tu i? –Nhìn con bé tái ng i vì s hã i, tôi d u gi ng.— Cháu đ ng s ! Bác không làm gì cháu đâu.

Nói xong, tôi v i vã buông tay con bé ra và đi ra m toang c a phòng. Th y hành đ ng c a tôi, con bé đã h t s . Nó thút thít khóc và b t đ u k cho tôi nghe s vi c.

- Cháu b b đúp l p m i. Cháu lên xin đ m th y hi u tr ng thì th y b o t i nay mà đ n đây thì th y s cho lên l p.

- B m cháu có bi t cháu b đúp ch a?

- D ch a. B cháu mà bi t thì b cháu đánh cháu ch t

- Th tr ng cháu có nhi u b n b nh cháu không?

- D cũng có vài b n nh cháu. Nh các ch l p tr c b o nên cháu m i bi t tìm đ n g p thày hi u tr ng đ xin đ m.

Tôi đã bí m t ghi âm l i cô bé đ nh b ng sáng mai s lên huy n y đ làm rõ câu chuy n.

Sáng hôm sau khi tôi lên văn phòng huy n y thì nhìn th y xe c a ch t ch t nh đang đ y.

Ông ta đang bá c tay chánh án tòa án huy n c i nói vui v . L i tay bí th huy n y l i vang lên nh c nh tôi “Anh Toàn tháng nào ch ng v đây vài l n”.Th là đã rõ và tôi đành im l ng.

B n tháng sau, câu chuy n v l . Tru c áp l c c a d lu n, ng i ta đành mang v vi c ra xét x và tôi đ u c phân công ng i gh chánh án.

Cách ngày x m y hôm thì tay Thơ ng mò đ n nhà tôi. V a bu c vào c a h n đã s i l i:

- Xin chúc m ng anh ch !

Tôi ng c nhiên.

- Chúc m ng cái gì?

- Anh ch a bi t gì sao?

H n h i l i, m t t v ng c nhiên nh ng nhìn h n tôi bi t ngay là h n đang đóng k ch.

- Bi t gì?

- Kì này tay Lân th ng v t nh y tr ng ban n i chính c a t nh s ngh h u. T nh y đang nh m anh thay th vào chân đó.

- Ôi! – V tôi l y tay ôm ng c, m t sáng r c – Th thì hay quá!

- C u đ ng có mà nói nh m.

Tôi át đi.

- Nh m là th nào. H n cãi. – Chính anh Thơ ng ch t ch t nh nói v i em. Ch c n v án này anh làm cho êm xuôi m i vi c thì cái chân tr ng ban n i chính ch c ch n s thu c v anh.

- Xuôi là xuôi th nào! S vi c rõ nh ban ngày. Còn báo chí còn d lu n.

- i dào! – H n nói nét m t t nh không. – Án t i h s . Cái gì h s không nh c đ n thì anh c l đi. Mà m y con ranh đó cũng có ngoan ngoãn gì đâu mà anh ph i th ng xót. Toàn m t lữ ăn ch i đàng đ m không ch u h c hành.

Trong đ u tôi l i hi n lên cái c nh con bé co rúm ng i l i khi tôi ti n đ n g n. h n quay l i h i v tôi:

Thò ng hèn

Tác Giả: Nguyán Thá Duyên

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 20:58

- Có phßi thßi không hßi chßi ?

- Chú ßy nói đúng đßy! Mßy con ßy cßi phßi cho ngßi tù mßy năm thì may ra mßi nên ngßi i.

Vßi tôi hßi ngßi ngßi. Chao ôi đàn bà! Lißu có phßi đßy là ngußn gßc cßa mßi tßi lßi cßa cánh đàn ông? Tôi bißt cô bé bßoan và ngßi i ta đã dùng mßi cách đßi đßi lên đßi cô bé nhßm đßi đßi cho nhßi ngßi tay quan chßi đßi tßi nhßi. Vßi quyßn hßi nßi cßa mình tôi có thßi trßi lßi hßi sßi yêu cßi đßi u tra lßi. Nhßi ngßi...! Tôi đã vißn ra hàng trăm chßi “Nhßi ngßi” đßi bißn hßi cho mình khi tuyên án cô bé năm năm tù.

Tuyên án xong, tôi vßi vßi rßi khßi phòng xßi án nhßi chßi y trßi n. Khi đi ngang qua cô bé, không hißi u sao tôi lßi hßi dßi ngßi lßi, nhìn vào cô ta. Đßt nhiên! Cô bé nhßi thßi ngßi vào mßt tôi mßt bßi nßi cßi bßi t và đßi đßi c nói to:

- Thßi ngßi hèn!

Bao nhiêu năm rßi bßi nußi c bßi t ßy không khô đi trên mßt tôi và đã bao nhiêu năm rßi tôi cßi gßi ngßi bißn hßi cho mình nhßi ngßi cho đßi n khi cháu gái tôi bßi cßi ngßi hißi p thì tôi đã không thßi bißn hßi cho mình đßi c nßi a. Tôi đã dung túng cho cái xßi xa nßi y nßi thì tßi tßi sßi bßi nhßi ngßi cái xßi xa mà tôi đã dung túng ßy làm hßi. Tôi ngßi đßi đßi xßi hßi cho tßi lßi cßi a mình.

Mßt tia sét tßi dßi i mßt đßi t đánh thßi ngßi lên gißi a trßi. Trong cái ánh sáng chói lßi cßi a tia sét, hßi n ngußi c nhìn lên và thßi y mßt cßi a phßi tßi ng Phßi t ßi t đßi m. Hßi n đßi ng đßi y tißi n lßi phßi tßi ng Phßi t , ngßi a đßi u nhßi lên mßt phßi tßi ng mßt bßi nußi c bßi t:

- Cßi ông nßi a! Ông cũng là mßt thßi ngßi hèn!

Mßt cßi n gió đßi t ngßi t thßi c lên. Ngßi n nßi n phßi t tßi t. Màn đêm đßi c quánh ùa đßi n che đßi tßi t cßi chßi còn nghe thßi y tißi ng mßi a rào rào và gió gißi t tßi ng cßi n nhßi mußi n xô đßi cßi ngßi mißi u hoang tàn